

Άχτινα κοσμική φῶς θανάτου
Δέντρο ἀθανασίας σέ ποιά
Ζώνη τοῦ χάους κατοικεῖτε
Σέ ποιά νύχτα ταξιδεύετε
Ταξιδιώτης νά βρεθῶ καί νά
Παραπλανήσω τήν αἰώνια σκέψη
Βέβαια: Ἐγκληματίας ἐγκληματίας
Θά φωνάξουνε τά μεγάφωνα τρόμου Στή διαπασῶν
Ὅμως ἐγώ θά συνεχίσω
Νά ὑψώνω τό ποιήμα καί νά τό
Ἀντιτάσσω σέ φόβους
Πού σπέρνουν τά αὐτοκρατορικά
Στρατεύματα τοῦ κάθε δέντρου
Πού ἀνεβαίνει πιό ψηλά ἀπό
Ἐκατό χρόνια καί γίνεται
Κυρίαρχο καί πάνω του ἄλλες
Κυριαρχίες πού τίς ψάχνει καί
Κάποια στιγμή σέ ἀπόγειο ἡδονῆς
Τό καταβροχθίζουν

Παρόλα αὐτά τραγουδία
Ἀπό Βρετανικές νήσους
Πνιγμοί ἀπό κύματα μίσους
Πίνακες ἀπό τρελοῦς ζωγράφους
Σέ καφετέριες σχεδιάζονται
Λόγια πολέμου
Πρόθυρα Θεοῦ καινούριου
Ὅμως ἐσεῖς τελετουργοί μὴν ἀσχημονεῖτε
Δεσμά θά λυθοῦνε τ' ἀεροπλάνο
Μεταμορφώθηκε σέ ἐσχατὴ κρίση
Πού μέσα της
Πανοπλίες δείχνουν τά θέληγτρά τους

Ἦστερα ἦρθανε τά συστήματα
Μέ πουκάμισα γεμάτα ἀγρούς ἀσπρους
Καί τό πράσινο ἀγνωστο στήν πλανητική σκέψη
Ἄγνωστη κι ἡ σκέψη στό πράσινο
Ὅμως μέ πράσινους πυρετούς διαπερνᾶται
Τό ἀδιαπέραστο τότε πού θγαίνεις
Στό μπαλκόνι τῆς φαντασίας κι ἀρχίζεις
Ἐξάλλα νά χαιρετᾶς τίς σπιθάδες
Ἄλλων πραγμάτων ἄλλων αἰσθήσεων
Κι ἄλλων αἰσθημάτων ἀπό ἐκεῖνα
Πού συνήθως κυκλοφοροῦνε στούς
Πεθαμένους ἀπό προχθές αὐτοκινητοδρόμους
Ὅποτε τά πράγματα πού ἀγνοοῦνε
Τίς σπιθάδες σέ προδιαγράφουν
Καί τό ικρίωμα πέντε μίλια
Πέντε ματιές κρύες πέντε σφαῖρες
Πέντε ὀβίδες ἀνάμεσα ἀπό
Πέντε λεωφόρους πέντε ἠλείρους
Ὅμως ὁ θρυχηθμός πῶς διαγράφεται
Ἀπό τά τρία κύρια γεύματα
Ὅποτε ὀκτώ προ-διαγραφές
Γιά κόσμους τοῦ αὔριο μέσα σ' αὐτούς
Νά τρέχουν οἱ σκιές ἐλπίσανε
Σέ ὀχηματαγωγὰ πού μέ
Ἰδιες σκέψεις σε ξηρά καί θάλασσα ταξιδεύουν

Δημήτρης Κακαβελάκης

φωτογραφία Στέλιου Σκοπελίτη